

Stk. 4. En Udskrift af Dommen eller Kendelsen kan tinglyses efter Reglerne i Tinglysningsloven og med Retsvirkning forud for andre Hæftelser i den tjenende Ejendom.

§ 3.

Stk. 1. Private Færdselsrettigheder kan iøvrigt kun opnaa Beskyttelse mod Trediemand efter Tinglysningslovens Regler.

Stk. 2. Saafremt der i et Servituddokument om en stedbemtet Vejret ikke henvises til Matrikulkortets Angivelse af Vejens Bølggenhed, skal der ved Dokumentets Anmeldelse til Tinglysning medfølge en Matrikulkortkopi, paa hvilken Vejen er indtegnet af en Landinspektør, samt en Genpart af Kortet til Opbevaring i Akten for den tjenende Ejendom.

§ 4.

En Panthaver, der lader en Parcel udgaa af sit Pant, skal ikke kunne fortrænge Retten til en paa Matrikulkortet vist Vej, der har været en Forudsætning for Parcellens Frastykning.

§ 5.

I Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning m. m. Nr. 108 af 3. April 1925 § 1, 3. Stk., og i Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926 § 22, 4. Stk., udgaa Ordene: „og Vejadgang“, og foran Ordet: „Hartkorn“ indsættes Ordet: „og“.

§ 6.

Denne Lov, der træder i Kraft den 1. Juli 1938, gælder ikke for det Omraade, der ved Lovens Ikrafttræden henhører under Staden København og Frederiksberg Kommune. Den gælder endvidere ikke for Færøerne; men det kan efter indhentet Erklæring fra Lagtinget ved kongelig Anordning fastsættes, at dens Bestemmelser med de Ændringer, som de stedlige Forhold gør ønskelige, skal komme til Anvendelse paa Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 1 i Lov Nr. 56 af 31. Marts 1937 om Ændring i og Tillæg til Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926 er det fastsat, at Rettigheder over fast Ejendom, om hvilke det maa antages, at de er gyldig stiftet med Retsvirkning for Trediemand uden Tinglysning før 1. April 1927, ogsaa fremtidig bevarer deres Gyldighed uden Tinglysning. Endvidere aabner § 2 i den nævnte Lov Indehaverne af saadanne Rettigheder en nem og billig Adgang til, uden at Sagførerbistand er fornøden, at faa deres Ret fastslaaet.

Med Hensyn til en meget betydningsfuld Gruppe af Rettigheder over fast Ejendom, nemlig Vejrettigheder, er der imidlertid i Praksis Trang til en større Retsbeskyttelse end den, der hjemles ved den fornævnte Lov. Dette gælder i særlig Grad, naar der er Spørgsmaal om Brugen af en Vej, der er angivet paa Matrikulkortet og er eneste Adgangsvej til en Parcel, og hvis

Udlæggelse har været en Forudsætning for Parcellens Frastykning. Naar der — som det hyppigt er Tilfældet — ikke foreligger nogen som servitutstiftende tinglyst Aftale om Vejretten, vil der være en ikke ringe Fare for, at denne ikke kan dokumenteres, og at Retten som Følge heraf gaar tabt, hvilket maa anses for yderst uheldigt. Er Retten ikke stiftet før 1. April 1927, er der endvidere Mulighed for, at den ekstingveres af godtroende Erhververe af Rettigheder over den tjenende Ejendom. Hertil kommer, at der er Trang til Opretelse af en Ordning, der — paa lignende Maade som i svensk og tysk Ret — som en Slags Ekspropriation gør det muligt at gennemføre Vejrettigheder imod Udbetaling af Erstatning til Ejeren af den tjenende Ejendom.

Som Følge heraf nedsattes der i Oktober 1936 paa Justitsministeriets Initiativ et Udvalg til nærmere Undersøgelse af Spørgs-